

Republica Moldova
CONSILIUL CONCURENȚEI

Publicat: _____ 2026 în Monitorul Oficial Nr. _____ art. _____

HOTĂRÂRE Nr. _____

din _____ **2026**

**cu privire la aprobarea Regulamentului privind aplicarea art.6 din Legea concurenței nr. 183/2012
anumitor categorii de acorduri de specializare**

În temeiul art. 6 alin. (2), art. 41 alin. (1) lit. c), art. 46 alin. (6) lit. c) din Legea concurenței nr. 183/2012 (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr. 351-354, art. 620), Legii nr.112/2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014, nr.185-199, art.442), și acțiunii nr. 4 din clusterul 2, anexa A, capitolul 8 „Politica în domeniul concurenței” din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 269-288, art.319), și

în scopul transpunerii prevederilor Regulamentului (UE) 2023/1067 al Comisiei din 1 iunie 2023 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de acorduri de specializare,

Plenul Consiliului Concurenței

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Regulamentul privind aplicarea art. 6 din Legea concurenței nr. 183/2012 anumitor categorii de acorduri de specializare (se anexează).
2. Interdicția prevăzută la art.5 din Legea concurenței nr.183/2012 nu se aplică un an ulterior intrării în vigoare a prezentei Hotărâri pentru acordurile în vigoare și care nu îndeplinesc condițiile de exceptare stabilite prin prezentul regulament, dar care îndeplinesc condițiile de exceptare stabilite prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 30.08.2013.
3. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 01.01.2027.

PREȘEDINTELE PLENULUI
CONSILIULUI CONCURENȚEI

Alexei GHERȚESCU

Nr. _____ Chișinău, _____ 2026.

REGULAMENT

privind aplicarea art.6 din Legea concurenței anumitor categorii de acorduri de specializare

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind aplicarea art. 6 din Legea concurenței nr.183/2012 anumitor categorii de acorduri de specializare (în continuare - Regulament) asigură cadrul juridic privind condițiile de aplicare a exceptării prevăzute de art. 6 din Legea concurenței nr. 183/2012 pentru anumite categorii de acorduri, decizii și practici concertate care intră sub incidența art. 5 din Legea concurenței nr. 183/2012, care au ca obiect specializarea, inclusiv acordurile necesare realizării unei astfel de specializări.
2. Prezentul Regulament urmărește să asigure protecția concurenței în mod eficace și să ofere întreprinderilor securitatea juridică adecvată, luând în considerare necesitatea simplificării controlului administrativ și a cadrului normativ.
3. Regulamentul stabilește categoriile de acorduri de specializare care sunt considerate că îndeplinesc, de regulă, condițiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183/2012, pragul cotei de piață necesar a fi îndeplinit pentru a beneficia de exceptare, cazurile de neaplicare a exceptării și cazurile individuale când poate fi retras beneficiul exceptării stabilit de prezentul Regulament.
4. Pentru aplicarea art. 6 din Legea concurenței nr. 183/2012 prin prezentul Regulament, nu este necesar să se definească acordurile care pot intra sub incidența art. 5 din Legea concurenței nr. 183/2012. La evaluarea individuală a acordurilor în temeiul art. 5 din Legea concurenței nr. 183/2012 se ia în considerare mai mulți factori, în special structura pieței relevante.
5. Beneficiul exceptării stabilite prin prezentul Regulament trebuie limitat la acele acorduri pentru care se poate estima cu suficientă certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 din Legea concurenței nr. 183/2012. Sub un anumit nivel al puterii de piață, pentru aplicarea art. 6 din Legea concurenței, se poate presupune, în general, că efectele pozitive ale acordurilor de specializare vor compensa eventualele efecte negative asupra concurenței.
6. Prezentul Regulament se aplică producției de bunuri și pregătirii serviciilor. Pregătirea serviciilor se referă la activități care se desfășoară anterior prestării de servicii către client, cum ar fi cooperarea în vederea creării unei platforme prin care se va presta un serviciu. Prestarea de servicii către clienți nu intră în domeniul de aplicare al prezentului Regulament, cu excepția cazului în care părțile convin să presteze în comun servicii pregătite în temeiul acordului de specializare.
7. Este foarte probabil ca acordurile de specializare să contribuie la îmbunătățirea producției de bunuri sau a pregătirii serviciilor și a distribuției acestora dacă părțile dispun de competențe, active sau activități complementare, deoarece, într-un astfel de caz, acordul le permite să se concentreze pe fabricarea anumitor bunuri sau pe pregătirea anumitor servicii și, prin urmare, pot funcționa mai eficient și pot furniza produsele mai ieftin. Este posibil ca, dată fiind concurența efectivă, consumatorii să primească o cotă-parte echitabilă din beneficiile rezultate.
8. Astfel de beneficii pot rezulta în primul rând din acordurile prin care una sau mai multe părți renunță integral sau parțial la fabricarea anumitor bunuri sau la pregătirea anumitor servicii în favoarea altei părți sau a altor părți („specializare unilaterală”); în al doilea rând – din acordurile

prin care două sau mai multe părți renunță integral sau parțial la fabricarea anumitor bunuri, care sunt diferite, sau la pregătirea anumitor servicii, care sunt diferite, în favoarea altei părți sau a altor părți („specializare reciprocă”) și în al treilea rând – din acordurile prin care două sau mai multe părți se angajează să fabrice în comun anumite bunuri sau să pregătească anumite servicii („producție în comun”).

9. Aplicarea prezentului Regulament la acordurile de specializare unilaterală și reciprocă se limitează la situațiile în care părțile sunt active pe aceeași piață de produse, dar nu este necesar ca părțile să fie active pe aceeași piață geografică. Conceptele de specializare unilaterală, respectiv, specializare reciprocă, nu trebuie să impună reducerea capacității unei părți, fiind suficient ca aceasta să își reducă volumele de producție.
10. Pentru a se asigura concretizarea beneficiilor specializării fără ca una dintre părți să părăsească în totalitate piața în avalul producției, acordurile de specializare unilaterală și reciprocă ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament numai atunci când prevăd obligații privind furnizarea și cumpărarea. Obligațiile privind furnizarea și cumpărarea pot, dar nu trebuie, să fie de natură exclusivă.
11. Prezentul Regulament se aplică acordurilor de producție în comun încheiate de părți care sunt deja active pe aceeași piață de produse, dar și de părți care doresc să intre pe o piață de produse prin intermediul acordului de producție în comun. Conceptul de acord de producție în comun nu trebuie să impună obligația părților de a-și reduce activitățile individuale în ceea ce privește fabricarea de bunuri sau pregătirea de servicii în afara domeniului de aplicare al angajamentului lor comun preconizat.
12. Se poate presupune că, atunci când cota de piață deținută de părți pe piața relevantă a produselor care fac obiectul unui acord de specializare nu depășește un anumit nivel, acordul va genera, de regulă, beneficii economice sub forma unor economii de scară sau de gamă ori a unor tehnologii de producție îmbunătățite, în timp ce consumatorii beneficiază de o cotă echitabilă din beneficiile rezultate.
13. În cazul în care produsele care fac obiectul unui acord de specializare sunt produse intermediare care sunt utilizate integral sau parțial în mod captiv de către una sau mai multe părți ca factor de producție pentru propria lor producție de produse în aval pe care le vând ulterior pe piață, exceptarea conferită de prezentul regulament ar trebui condiționată și de nedepășirea unui anumit nivel al cotei de piață deținute de părți pe piața relevantă pentru respectivele produse din aval. În acest caz, dacă s-ar lua în calcul cota de piață deținută de părți numai la nivelul produsului intermediar nu s-ar ține seama de riscul potențial de blocare a pieței sau de majorare a prețului factorilor de producție pentru concurenți la nivelul produselor din aval.
14. Nu se prezumă că acordurile de specializare intră sub incidența art. 5 din Legea concurenței nr.183/2012 sau că nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea concurenței nr.183/2012, dacă se depășește pragul cotei de piață stabilit de prezentul Regulament sau dacă nu sunt îndeplinite alte condiții din prezentul Regulament. În astfel de cazuri, este necesar să se efectueze o evaluare individuală a acordului de specializare în temeiul art. 5 din Legea concurenței nr.183/2012.
15. Exceptarea stabilită prin prezentul Regulament nu se aplică acordurilor ce conțin restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea efectelor pozitive obținute datorită unor acorduri de specializare. În principiu, acordurile care conțin anumite tipuri de restricții grave ale concurenței, cum ar fi fixarea prețurilor percepute părților terțe, limitarea producției sau a vânzărilor și repartizarea piețelor sau a clienților trebuie excluse de la beneficiul exceptării stabilite în prezentul regulament, indiferent de cota de piață deținută de părți.
16. Pragul cotei de piață, neexceptarea anumitor acorduri și condițiile prevăzute de prezentul Regulament garantează, în general, faptul că acordurile în cazul cărora se aplică exceptarea pe

categorii nu le dau părților posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a bunurilor sau a serviciilor în cauză.

17. În sensul prezentului Regulament, se utilizează următoarele definiții:

- 17.1. „*acord de specializare*” înseamnă un acord de specializare unilaterală, un acord de specializare reciprocă sau un acord de producție în comun;
 - 17.1.1. „*acord de specializare unilaterală*” înseamnă un acord între două sau mai multe părți care sunt active pe aceeași piață de produse și în temeiul căruia una sau mai multe părți acceptă să sisteze, integral sau parțial, producerea anumitor produse ori să se abțină de la producerea respectivelor produse și să le achiziționeze de la o altă parte sau de la alte părți, care acceptă să le producă și să le furnizeze;
 - 17.1.2. „*acord de specializare reciprocă*” înseamnă un acord între două sau mai multe părți care sunt active pe aceeași piață de produse și în temeiul căruia două sau mai multe părți acceptă, pe bază de reciprocitate, să sisteze integral sau parțial producerea anumitor produse, care sunt diferite, sau să se abțină de la producerea acestora și să le achiziționeze de la una sau de la mai multe dintre celelalte părți, care acceptă să le producă și să le furnizeze;
 - 17.1.3. „*acord de producție în comun*” înseamnă un acord în temeiul căruia două sau mai multe părți acceptă să producă în comun anumite produse;
- 17.2. „*acord*” înseamnă un acord între întreprinderi, o decizie a unei asocieri de întreprinderi sau o practică concertată;
- 17.3. „*produs*” înseamnă un bun sau un serviciu, incluzând atât bunurile sau serviciile intermediare, cât și bunurile sau serviciile finale, cu excepția serviciilor de distribuție și de închiriere;
- 17.4. „*producție*” înseamnă fabricarea de bunuri sau pregătirea de servicii, inclusiv prin subcontractare;
- 17.5. „*pregătirea de servicii*” înseamnă activitățile desfășurate anterior prestării de servicii către clienți;
- 17.6. „*produs de specializare*” înseamnă un produs care este fabricat în cadrul unui acord de specializare;
- 17.7. „*produs din aval*” înseamnă produsul pentru producția căruia una sau mai multe părți utilizează, ca factor de producție, un produs de specializare și care este vândut de părțile respective pe piață;
- 17.8. „*pieță relevantă*” înseamnă piața relevantă de produse și piața geografică relevantă cărora le aparțin produsele de specializare și, în plus, în cazul în care produsele de specializare sunt produse intermediare care sunt utilizate captiv, integral sau parțial, de către una sau mai multe părți ca factori de producție pentru producția de produse din aval, piața relevantă de produse și piața geografică relevantă cărora le aparțin produsele din aval;
- 17.9. „*întreprindere concurentă*” înseamnă un concurent real sau potențial:
 - 17.9.1. „*concurent real*” înseamnă o întreprindere care este activă pe aceeași piață relevantă;
 - 17.9.2. „*concurent potențial*” înseamnă o întreprindere care, în lipsa acordului de specializare, în mod realist și nu doar ca o simplă posibilitate teoretică, ar putea să întreprindă, în termen de maximum 3 ani, investițiile suplimentare necesare sau să suporte alte costuri necesare pentru a intra pe piața relevantă;
- 17.10. „*obligație de furnizare exclusivă*” înseamnă obligația de a nu furniza produsele de

- specializare unei alte întreprinderi concurente decât partea sau părțile la acordul de specializare;
- 17.11. „*obligatie de cumpărare exclusivă*” înseamnă obligația de a cumpăra produsele de specializare numai de la o parte la acord sau de la părțile la acordul de specializare;
- 17.12. „*în comun*”, în contextul distribuției, înseamnă activități ale căror lucrări sunt:
- 17.12.1. executate de către o echipă, o organizație sau o întreprindere comună sau
- 17.12.2. întreprinse de un distribuitor terț numit în comun pe bază de exclusivitate sau neexclusivitate, cu condiția ca acesta să nu fie o întreprindere concurentă;
- 17.13. „*distribuție*” înseamnă vânzarea și furnizarea către clienți a produselor de specializare, inclusiv comercializarea produselor respective.
18. În sensul prezentului regulament, termenii „întreprindere” și „parte” includ întreprinderile asociate respective.
19. „*Întreprinderi asociate*” înseamnă:
- 19.1. întreprinderile în care o parte la acordul de specializare deține, direct sau indirect, unul sau mai multe dintre următoarele drepturi sau puteri:
- 19.1.1. puterea de a exercita mai mult de jumătate din drepturile de vot;
- 19.1.2. puterea de a numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organismelor care asigură reprezentarea legală a întreprinderii respective;
- 19.1.3. dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii respective;
- 19.2. întreprinderi care dispun, în mod direct sau indirect, într-o întreprindere parte la acordul de specializare, de drepturile sau competențele enumerate la pct. 19.1; sau
- 19.3. întreprinderi în care o întreprindere menționată la pct. 19.2. dispune, în mod direct sau indirect, de drepturile sau competențele enumerate la pct. 19.1.; sau
- 19.4. întreprinderi în care o parte la acordul de specializare, împreună cu una sau mai multe dintre întreprinderile menționate la pct. 19.1, 19.2 sau 19.3, ori în care două sau mai multe dintre acestea din urmă dispun în comun de drepturile sau competențele enumerate la pct. 19.1; sau
- 19.5. întreprinderi în care drepturile sau competențele enumerate la pct. 19.1 sunt deținute în comun de:
- 19.5.1. părțile la acordul de specializare sau întreprinderile asociate respective ale acestora menționate la pct. 19.1 – 19.4; sau
- 19.5.2. una sau mai multe dintre părțile la acordul de specializare sau una sau mai multe dintre întreprinderile asociate ale acestora menționate la pct. 19.1 – 19.4 și una sau mai multe părți terțe.

Capitolul II

Exceptare

20. În temeiul art. 6 din Legea concurenței nr. 183/2012 și sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183/2012 nu se aplică acordurilor de specializare.
21. Exceptarea stabilită la pct. 20 se aplică în măsura în care acordurile respective prevăd restricții ale concurenței care intră sub incidența art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183/2012.

22. Exceptarea stabilită la pct. 20 se aplică, de asemenea, acordurilor de specializare care conțin dispoziții privind cesiunea drepturilor de proprietate intelectuală sau acordarea de licențe pentru drepturile de proprietate intelectuală uneia sau mai multor părți, cu condiția ca dispozițiile respective să fie direct legate de punerea în aplicare a acordului, să fie necesare în acest scop și să nu constituie obiectul principal al acordului.
23. Exceptarea stabilită la pct. 20 se aplică și acordurilor de specializare atunci când:
 - 23.1. părțile acceptă o obligație de cumpărare exclusivă sau o obligație de furnizare exclusivă sau
 - 23.2. părțile distribuie în comun produsele de specializare.

Capitolul III

Pragul cotei de piață și aplicarea

24. Exceptarea stabilită la capitolul II se aplică în condițiile în care cota de piață cumulată a părților nu depășește 20 % pe piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căroră) îi (le) aparțin produsele de specializare.
25. În cazul în care produsele de specializare sunt produse intermediare care sunt utilizate, integral sau parțial, în mod captiv de către una sau mai multe părți ca factori de producție pentru fabricarea de produse din aval, pe care le și vând, exceptarea stabilită la capitolul II se aplică numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele două condiții:
 - 25.1. cota de piață cumulată a părților nu depășește 20 % pe piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căroră) îi (le) aparțin produsele de specializare;
 - 25.2. cota de piață cumulată a părților nu depășește 20 % pe piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căroră) îi (le) aparțin produsele din aval.
26. În scopul aplicării pragului cotei de piață prevăzut la pct.24-25, se aplică următoarele norme:
 - 26.1. cotele de piață trebuie calculate pe baza valorii vânzărilor pe piață; în cazul în care nu sunt disponibile date privind valoarea vânzărilor pe piață, se pot folosi estimări bazate pe alte informații fiabile privind piața, inclusiv volumul vânzărilor pe piață;
 - 26.2. cotele de piață trebuie calculate pe baza datelor referitoare la anul calendaristic precedent sau, atunci când anul calendaristic precedent nu este reprezentativ pentru poziția părților pe piața (piețele) relevantă (relevante), cotele de piață trebuie calculate ca medie a cotelor de piață ale părților pentru ultimii 3 ani calendaristici precedenți;
 - 26.3. cota de piață deținută de întreprinderile menționate la pct. 19.5 se atribuie în mod egal fiecărei întreprinderi care dispune de unul sau mai multe dintre drepturile sau puterile prevăzute la pct. 19.1;
 - 26.4. în cazul în care cotele de piață menționate la pct.24-25 nu depășesc inițial 20 %, dar ulterior depășesc acest nivel pe cel puțin una dintre piețele relevante, exceptarea stabilită la capitolul II continuă să se aplice pe o perioadă de 2 ani calendaristici consecutivi care urmează anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 20 %.

Capitolul IV

Restricții și excepții

27. Exceptarea stabilită la capitolul II nu se aplică acordurilor de specializare care, în mod direct sau indirect, separat sau în combinație cu alți factori care sunt sub controlul părților, au ca obiect oricare dintre următoarele:
 - 27.1. fixarea prețurilor pentru vânzarea produselor de specializare către terți, cu excepția fixării

prețurilor percepute clienților direcți în contextul distribuției în comun;

27.2. limitarea producției sau a vânzărilor, cu excepția:

27.2.1. dispozițiilor privind volumul de produse convenit în contextul acordurilor de specializare unilaterală sau reciprocă;

27.2.2. stabilirii capacității și a volumelor de producție în contextul unui acord de producție în comun;

27.2.3. stabilirii unor obiective privind vânzările în contextul distribuției în comun;

27.3. alocarea piețelor sau a clienților.

28. Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării stabilite prin prezentul Regulament, în temeiul art.7 din Legea concurenței nr.183/2012, în cazul în care constată, într-un anumit caz, că un acord de specializare căruia i se aplică exceptarea prevăzută de prezentul Regulament are totuși efecte care sunt incompatibile cu art. 6 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183/2012.

29. Consiliul Concurenței poate retrage beneficiul exceptării stabilite prin prezentul Regulament, în special, în cazul în care piața relevantă este foarte concentrată, iar concurența este deja slabă, de exemplu din cauza unuia sau mai multora dintre următoarele motive:

29.1. pozițiile individuale pe piață ale altor participanți pe piață;

29.2. legăturile dintre alți participanți pe piață create prin acorduri de specializare paralele;

29.3. legăturile dintre părți și alți participanți pe piață.